НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА»

Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Кафедра публічного управління, адміністрування та права

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з науково-педагогічної роботи
_____ Богдан КОРОБКО
«__» _____ 2026 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ УРЯДОВИХ ТА НЕУРЯДОВИХ СТРУКТУР»

(назва навчальної дисципліни)

Підготовки — Доктор філософії
(назва ступеня вищої освіти)

Освітньої програми — Публічне управління та адміністрування
(назва освітньої програми)

Спеціальності — 281 Публічне управління та адміністрування
(код і назва спеціальності)

Полтава
2026 рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Соціально-економічні моделі взаємодії урядових та неурядових структур» для здобувачів вищої освіти спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти. Складена відповідно до освітньо-наукової програми «Публічне управління та адміністрування»

Розробник: Мирошниченко Аліна Іванівна, кандидат наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління, адміністрування та права

Погоджено:

Гарант освітньо-наукової програми

_____ М. І. Лахижа

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри публічного управління, адміністрування та права

Протокол від «27» 08 2026 року № 1

Завідувач кафедри публічного управління, адміністрування та права

_____ І. О. Кульчій

«27» 08 2026 року

Схвалено навчально-методичною комісією навчально-наукового інституту фінансів, економіки, управління та права

Протокол від «28» 08 2026 року № 1

Голова навчально-методичної комісії навчально-наукового інституту фінансів, економіки, управління та права

_____ С. А. Карпенко

«28» 08 2026 року

© Мирошниченко А. І., 2026 рік
© Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2026 рік

1. Опис навчальної дисципліни

<table>
<tr><td rowspan="3">Найменування показників</td><td rowspan="3">Галузь знань, спеціальність, ступінь вищої освіти</td><td colspan="2">Характеристика навчальної дисципліни</td></tr>
<tr><td>форма здобуття освіти</td><td>форма здобуття освіти</td></tr>
<tr><td>денна</td><td>заочна</td></tr>
<tr><td>Кількість кредитів – 4</td><td rowspan="2"><u>Галузь знань</u>
28 Публічне управління та адміністрування</td><td colspan="2" rowspan="2">вибіркова</td></tr>
<tr><td>Загальна кількість годин – 120</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Модулів – 1</td><td rowspan="5"><u>Спеціальність</u>
281 Публічне управління та адміністрування</td><td colspan="2">Рік підготовки:</td></tr>
<tr><td>2-3</td><td>2-3</td></tr>
<tr><td rowspan="2">Змістових модулів – 2</td><td colspan="2">Семестр</td></tr>
<tr><td>4-6</td><td>4-6</td></tr>
<tr><td rowspan="8">Індивідуальне завдання – не передбачено</td><td colspan="2">Лекції</td></tr>
<tr><td rowspan="7">Ступінь вищої освіти

<u>третій (освітньо-науковий)</u></td><td>20 год.</td><td>6 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Практичні, семінарські</td></tr>
<tr><td>20 год.</td><td>6 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Самостійна робота</td></tr>
<tr><td>80 год.</td><td>108 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Індивідуальна робота:
0 год.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Вид контролю: диференційований залік</td></tr>
</table>

Примітка.
Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:
для денної форми здобуття освіти – 40/80;
для заочної форми здобуття освіти – 12/108.

2. Мета навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни полягає у формуванні у здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти системних знань про соціально-економічні моделі взаємодії урядових і неурядових структур як інструмент публічного управління, здатності критично аналізувати інституційні, правові, організаційні та ресурсні механізми партнерства держави, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства та бізнесу, оцінювати ефективність таких моделей, а також проводити оригінальні наукові дослідження з урахуванням викликів воєнного стану, повоєнного відновлення, децентралізації та європейської інтеграції.

Вивчення дисципліни спрямоване на опанування типології неурядових структур і моделей їх взаємодії з публічною владою (плюралістична, корпоративістська, мережева, співвиробництво послуг, публічно-приватне партнерство, соціальне партнерство), розуміння ролі громадянського суспільства у формуванні та реалізації публічної політики, здатності застосовувати сучасні методології та відкриті дані для обґрунтування управлінських рішень і формулювати наукові гіпотези щодо модернізації взаємодії влади і неурядового сектору.

Завдання дисципліни забезпечують формування у здобувачів освіти таких **програмних компетентностей**:

Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми у сфері публічного управління та адміністрування, а також проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики

Програма навчальної дисципліни спрямована, зокрема, на поглиблення таких **загальних** компетентностей освітньо-наукової програми:

– Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

– Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

– Здатність розв’язувати комплексні проблеми публічного управління та адміністрування на основі системного наукового світогляду та загального культурного кругозору із дотриманням принципів професійної етики та академічної доброчесності.

Програма спрямована на формування таких спеціальних (фахових) компетентностей:

– Здатність виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання в галузі публічного управління та адміністрування та дотичних до неї міждисциплінарних напрямах і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з публічного управління та адміністрування, суміжних галузей.

– Здатність використовувати сучасні методології, методи та інструменти емпіричних і теоретичних досліджень у сфері публічного управління та адміністрування, методи комп’ютерного моделювання, сучасні цифрові технології, бази даних та інші електронні ресурси, спеціалізоване програмне забезпечення у науковій та науково-педагогічній діяльності.

– Здатність виявляти, поглиблено аналізувати та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері публічного управління та адміністрування з врахуванням викликів воєнного часу, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних досліджень, у тому числі з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

– Здатність обґрунтовувати та готувати управлінські рішення на основі розуміння закономірностей розвитку держави, регіону, територіальної громади і процесів із застосуванням статистичних методів та моделей.

– Здатність ініціювати, розробляти і реалізовувати комплексні наукові проєкти в сфері публічного управління та адміністрування та дотичні до неї міждисциплінарні підходи,

проявляти лідерство та відповідальність при їх реалізації; комерціалізувати результати наукових досліджень та забезпечувати дотримання прав інтелектуальної власності..

– Знання сучасних парадигм публічного управління та адміністрування різного рівня, основних теорій, концепцій, моделей та інструментарію наукового дослідження.

– Здатність критичного застосування методів системного аналізу, а також оцінювати їхні можливості для подальшого використання при розв'язанні конкретних наукових та практичних задач.

– Здатність приймати науково обґрунтовані рішення в умовах невизначеності, що потребує розробки нових методів та проведення дослідницько-інноваційної діяльності.

3. Передумови для вивчення дисципліни

Передумовою вивчення навчальної дисципліни є знання, здобуті на другому (магістерському) рівні вищої освіти, а також знання, отримані здобувачами при вивченні обов'язкових компонентів освітньо-наукової програми.

4. Очікувані результати навчання з дисципліни

Навчальна дисципліна формує такі програмні результати навчання ОНП:

– Мати передові концептуальні та методологічні знання з публічного управління та адміністрування і на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення фундаментальних і прикладних досліджень на рівні світових досягнень з відповідного напряму.

– Глибоко розуміти базові (фундаментальні) принципи та методи публічного управління та адміністрування, а також методологію наукових досліджень, створювати нові знання у визначеній сфері з метою досягнення сталого розвитку в умовах глобалізації.

– Розробляти та досліджувати фундаментальні та прикладні моделі процесів і систем публічного управління та адміністрування, ефективно використовувати їх для отримання нових знань та/або створення інноваційних продуктів на рівні держави, регіону, громади та дотичних міждисциплінарних напрямах.

– Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення та аналізу інформації, зокрема, статистичні методи аналізу великих масивів даних та/або складної структури, спеціалізоване програмне забезпечення та інформаційні системи.

– Пропонувати нові рішення, розробляти наукові проєкти, які дають можливість переосмислити наявне та створити нове цілісне знання та/або професійну практику і розв'язувати значущі і фундаментальні та прикладні проблеми публічного управління та адміністрування з врахуванням соціальних, політичних, екологічних, гендерних та правових аспектів; забезпечувати комерціалізацію результатів наукових досліджень та дотримання прав інтелектуальної власності.

– Планувати і виконувати емпіричні та/або теоретичні дослідження у сфері публічного управління та адміністрування та з дотичних міждисциплінарних напрямів, критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу сучасних знань щодо досліджуваної проблеми.

– Знати та розуміти організаційно-правові, політичні та економічні засади організації управлінської діяльності інституцій публічного сектору у сучасних умовах, світовий досвід використання існуючих теорій у практичній діяльності на рівні держави, регіону та територіальних громад.

– Знати і розуміти існуючі науково-методичні підходи та методи досліджень, вміти інтегрувати та адаптувати їх для розв'язання наукових завдань при проведенні наукових досліджень, визначенні моделей та методів розв'язання задач з публічного управління та адміністрування. Уміння з нових дослідницьких позицій формулювати загальну методологічну базу власного наукового дослідження, усвідомлювати його актуальність, мету і значення для розвитку інших галузей науки, суспільно-політичного і економічного життя.

– Вміти обґрунтовувати інноваційні комплексні проєкти, демонструвати лідерство та автономність під час їх реалізації; застосовувати форми проєктного управління в організації наукових досліджень, захисту та впровадження результатів наукових досліджень з урахуванням норм академічної етики, реєстрації прав інтелектуальної власності.

– Здатність виявляти комплексні проблеми публічного управління та адміністрування, визначати підходи, методи, засоби, інструменти їх розв'язання на інноваційній основі та створювати інформаційно-аналітичне забезпечення наукового дослідження.

5. Критерії оцінювання результатів навчання

Критерієм успішного проходження здобувачем освіти підсумкового оцінювання є досягнення ним мінімальних порогових рівнів оцінок за кожним запланованим результатом вивчення навчальної дисципліни. Мінімальний пороговий рівень оцінки визначається за допомогою якісних критеріїв і трансформується в мінімальну позитивну оцінку числової (рейтингової) шкали.

Сума балів	ЄКТС значення	Оцінка за національною шкалою	Критерій оцінювання	Рівень компетентності
90 – 100	**A**	**Відмінно**	Здобувач демонструє повні й міцні знання навчального матеріалу в обсязі, що відповідає робочій програмі дисципліни, правильно й обґрунтовано приймає необхідні рішення в різних нестандартних ситуаціях. Власні пропозиції здобувача в оцінках і вирішенні практичних задач підвищує його вміння використовувати знання, які він отримав при вивченні інших дисциплін.	**Високий**, що повністю забезпечує вимоги до знань, умінь і навичок, що викладені в робочій програмі дисципліни.
82 – 89	**B**	**Добре**	Здобувач демонструє гарні знання, добре володіє матеріалом, що відповідає робочій програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та вміє застосовувати теоретичні положення при вирішенні практичних задач, але допускає окремі неточності. Вміє самостійно виправляти допущені	**Достатній**, що забезпечує здобувачу самостійне вирішення основних практичних задач.

			помилки, кількість яких є незначною.	
74 - 81	**C**	**Добре**	Здобувач загалом добре володіє матеріалом, знає основні положення матеріалу, що відповідають робочій програмі дисципліни, робить на їх основі аналіз можливих ситуацій та використовує для рішення характерних/типових практичних завдань на професійному рівні. Додаткові питання про можливість використання теоретичних положень для практичного використання викликають ускладнення.	**Достатній**, конкретний рівень, за вивченим матеріалом робочої програми дисципліни.
64 - 73	**D**	**Задовільно**	Здобувач засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений робочою програмою дисципліни, та розуміє постановку стандартних практичних завдань, має пропозиції щодо напрямку їх вирішень. Розуміє основні положення, що є визначальними в курсі, може вирішувати подібні завдання тим, що розглядались з викладачем, але допускає значну кількість неточностей і грубих помилок, які може усувати за допомогою викладача.	**Середній**, що забезпечує достатньо надійний рівень відтворення основних положень дисципліни.

60 – 63	**E**	**Достатньо**	Здобувач засвоїв основний теоретичний матеріал, передбачений робочою програмою дисципліни, та розуміє постановку стандартних практичних завдань, має пропозиції щодо напрямку їх вирішень і володіє основними положеннями на рівні, який визначається як мінімально допустимий. Правила вирішення практичних завдань з використанням основних теоретичних положень пояснюються з труднощами. Виконання практичних завдань значно формалізовано: є відповідність алгоритму, але відсутнє глибоке розуміння роботи та взаємозв'язків з іншими дисциплінами.	**Середній,** що є мінімально допустимим у всіх складових навчальної дисципліни.
35-59	**FX**	**Незадовільно** з можливістю повторного складання екзамену/ заліку	Здобувач може відтворити окремі фрагменти з курсу. Незважаючи на те, що програму навчальної дисципліни Здобувач виконав, працював він пасивно, його відповіді під час практичних і лабораторних робіт в більшості є невірними, необгрунтованими. Цілісність розуміння матеріалу з дисципліни у Здобувача відсутні.	**Низький**, не забезпечує практичної реалізації задач, що формуються при вивчені дисципліни.
0-34	**F**	**Незадовільно** з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	Здобувач повністю не виконав вимог робочої програми навчальної дисципліни. Його знання на підсумкових етапах навчання є фрагментарними. Здобувач не допущений до здачі екзамену/заліку.	**Незадовільний**, Здобувач не підготовлений до самостійного вирішення задач, які окреслює мета та завдання дисципліни.

6. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є:
– опитування;
– виконання практичних (аналітичних) завдань;
– виконання завдань самостійної роботи;
– модульний контроль (тестування);
– диференційований залік.

7. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Теоретико-інституційні засади взаємодії урядових і неурядових структур

Тема 1. Теоретико-методологічні засади взаємодії урядових і неурядових структур

Поняття урядових і неурядових структур у системі публічного управління. Громадянське суспільство, третій сектор, інститути громадянського суспільства: співвідношення понять. Соціально-економічний зміст взаємодії влади і неурядового сектору. Теоретичні підходи: плюралізм, корпоративізм / неокорпоративізм, теорія зацікавлених сторін, мережеве врядування, New Public Governance, co-production, collaborative governance. Функції неурядових структур: представництво інтересів, адвокація, watchdog, надання послуг, соціальні інновації, експертиза політики. Методологія дослідження взаємодії: інституційний аналіз, мережевий аналіз, case study, порівняльний метод. Критерії наукової новизни для дисертацій зі спеціальності 281.

Практичне заняття № 1

Тема 2. Типологія неурядових структур та моделі їх взаємодії з публічною владою

Класифікація неурядових структур: громадські об'єднання, благодійні організації, органи самоорганізації населення, професійні спілки, організації роботодавців, релігійні організації, волонтерські ініціативи, аналітичні центри, бізнес-асоціації. Формалізовані та неформальні актори. Моделі взаємодії: ієрархічна (держава-домінує), автономна, партнерська, контрактна, мережева, гібридна. Спектр відносин: інформування – консультації – залучення – спільне прийняття рішень – співвиконання. Соціально-економічні ефекти різних моделей: зайнятість, соціальні послуги, довіра, соціальний капітал, фіскальне навантаження. Ризики: клієнтелізм, захоплення держави, імітація участі, залежність від донорів.

Практичне заняття № 2

Тема 3. Інституційно-правове забезпечення взаємодії держави, органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства в Україні

Конституційні засади свободи об'єднання та участі громадян в управлінні державними справами. Закон України «Про громадські об'єднання», «Про благодійну діяльність та благодійні організації», «Про органи самоорганізації населення», «Про соціальний діалог в Україні», «Про місцеве самоврядування в Україні». Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки та план заходів на 2025–2026 роки. Консультації з громадськістю, громадські ради, публічні консультації. Конкурсний порядок надання фінансової підтримки ІГС. Відкриті дані, реєстри, цифрові інструменти участі. Інституційна спроможність сторін взаємодії.

Практичне заняття № 3

Тема 4. Соціальне партнерство та соціально-економічний діалог

Поняття, принципи та рівні соціального діалогу (національний, галузевий, територіальний, локальний). Сторони соціального діалогу: уряд, організації роботодавців, професійні спілки. Національна тристороння соціально-економічна рада. Колективні договори і угоди. Роль соціального діалогу в регулюванні зайнятості, оплати праці, охорони праці, соціальної політики. Соціальне партнерство в територіальних громадах. Роль волонтерства як форми соціальної солідарності, громадянської активності та доповнення соціального діалогу (як загального явища, так і в умовах воєнного стану: гуманітарна допомога, підтримка ветеранів та ВПО, відновлення громад). Обмеження та деформації соціального діалогу в умовах війни.

Міжнародні стандарти МОП. Можливості застосування моделей соціального діалогу та волонтерських практик в дисертаційних дослідженнях з публічного управління.

Практичне заняття № 4

Тема 5. Публічно-приватне партнерство та моделі співвиробництва публічних послуг

Публічно-приватне партнерство: поняття, форми, відмінність від державних закупівель і приватизації. Закон України «Про публічно-приватне партнерство» (у чинній редакції, з урахуванням змін 2025 року). Концесія, управління майном, спільна діяльність. ППП у сферах інфраструктури, освіти, житла, оборони, відновлення. Співвиробництво (co-production) та співуправління соціальними послугами за участю неурядових організацій. Соціальне замовлення, ваучери, делегування. Фінансові, організаційні та ризикові аспекти. Роль органів місцевого самоврядування. Критерії успішності проєктів партнерства.

Практичне заняття № 5

Змістовий модуль 2. Прикладні моделі партнерства, сучасні виклики та оцінювання ефективності

Тема 6. Ресурсне забезпечення неурядових структур і моделі фінансової взаємодії з публічною владою

Джерела ресурсів неурядового сектору: членські внески, благодійні пожертви, гранти, соціальне замовлення, бюджетна підтримка, доходи від власної діяльності. Конкурсний порядок надання фінансової підтримки інститутам громадянського суспільства. Соціальне замовлення і делегування надання послуг. Ризики донорської залежності, клієнтелізму та імітації участі. Прозорість фінансування і підзвітність.

Практичне заняття № 6

Тема 7. Взаємодія урядових і неурядових структур в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення

Трансформація третього сектору після 24 лютого 2022 року: волонтерські мережі як ключовий актор гуманітарного реагування та соціальної підтримки, ветеранські організації, організації ВПО. Роль волонтерства у воєнний час: мобілізація ресурсів, координація з державою та ОМС, ризики вигорання та безпеки. Координація держави, ОМС, міжнародних донорів і громадських організацій. Моделі взаємодії у сферах оборони, гуманітарної допомоги, соціальної підтримки, ментального здоров’я, реінтеграції ветеранів. Ризики дублювання функцій, непрозорого фінансування, вигорання волонтерів, безпеки активістів. Участь неурядових структур у плануванні відновлення громад (DREAM та інші платформи). Гендерний вимір партнерства. Наукові проблеми оцінювання воєнних моделей взаємодії.

Практичне заняття № 7

Тема 8. Європейські та міжнародні стандарти взаємодії влади і громадянського суспільства

Стандарти Ради Європи, ОБСЄ, ЄС щодо участі громадськості, свободи асоціацій, доступу до інформації. Кодекс найкращої практики участі громадськості у процесі прийняття рішень (Рада Європи). Хартія основних прав ЄС. Acquis і переговорні глави, релевантні для громадянського суспільства та соціального діалогу. Європейський економічний і соціальний

комітет як інституційна модель. Досвід країн ЦСЄ. Міжнародна технічна допомога як ресурс і як чинник залежності. Адаптація українських практик до європейських стандартів участі.

Практичне заняття № 8

Тема 9. Цифрові інструменти участі та відкриті дані у взаємодії влади і громадянського суспільства

Електронні консультації, портал «ВзаємоДія», електронні петиції, бюджети участі, відкриті реєстри громадських об'єднань. Цифрова екосистема відновлення DREAM як простір участі. Бар'єри цифрової участі. Захист персональних даних активістів. Якість зворотного зв'язку органів публічної влади.

Практичне заняття № 9

Тема 10. Оцінювання ефективності моделей взаємодії та стратегічні пріоритети

Критерії ефективності взаємодії: інклюзивність, прозорість, підзвітність, результативність, стійкість, справедливість, інституційна спроможність сторін. Індикатори розвитку громадянського суспільства (CSO Sustainability Index, CIVICUS, національні моніторинги). Методи оцінювання політик участі (ex ante / ex post). Цифрові платформи участі та відкриті дані. Стратегічні пріоритети взаємодії влади і неурядового сектору на 2026–2030 роки: відновлення, євроінтеграція, соціальна згуртованість, економічна безпека молоді. Формулювання наукових проблем і гіпотез для дисертаційних досліджень зі спеціальності 281.

Практичне заняття № 10

8. Структура навчальної дисципліни

а) для денної форми здобуття освіти

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	усього	л	пр.	інд.	с.р.
Змістовий модуль 1. Теоретико-інституційні засади взаємодії урядових і неурядових структур					
Тема 1. Теоретико-методологічні засади взаємодії урядових і неурядових структур	12	2	2	–	8
Тема 2. Типологія неурядових структур та моделі їх взаємодії з публічною владою	12	2	2	–	8
Тема 3. Інституційно-правове забезпечення взаємодії держави, органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства в Україні	12	2	2	–	8
Тема 4. Соціальне партнерство та соціально-економічний діалог	12	2	2	–	8
Тема 5. Публічно-приватне партнерство та моделі співвиробництва публічних послуг	12	2	2	–	8
Разом за змістовим модулем 1	60	10	10	–	40
Змістовий модуль 2. Прикладні моделі партнерства, сучасні виклики та оцінювання ефективності					
Тема 6. Ресурсне забезпечення неурядових структур і моделі фінансової взаємодії з публічною владою	12	2	2	–	8
Тема 7. Взаємодія урядових і неурядових структур в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення	12	2	2	–	8
Тема 8. Європейські та міжнародні стандарти взаємодії влади і громадянського суспільства	12	2	2	–	8
Тема 9. Цифрові інструменти участі та відкриті дані у взаємодії влади і громадянського суспільства	12	2	2	–	8
Тема 10. Оцінювання ефективності моделей взаємодії та стратегічні пріоритети	12	2	2	–	8
Разом за змістовим модулем 2	60	10	10	–	40
Усього годин	120	20	20	–	80

б) для заочної форми здобуття освіти

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	усього	л	пр.	інд.	с.р.
Змістовий модуль 1. Теоретико-інституційні засади взаємодії урядових і неурядових структур					
Тема 1. Теоретико-методологічні засади взаємодії урядових і неурядових структур	12	2	2	–	8
Тема 2. Типологія неурядових структур та моделі їх взаємодії з публічною владою	12	–	–	–	12
Тема 3. Інституційно-правове забезпечення взаємодії держави, органів місцевого самоврядування та громадянського суспільства в Україні	12	–	–	–	12
Тема 4. Соціальне партнерство та соціально-економічний діалог	12	–	–	–	12
Тема 5. Публічно-приватне партнерство та моделі співвиробництва публічних послуг	12	2	2	–	8
Разом за змістовим модулем 1	60	4	4	–	52
Змістовий модуль 2. Прикладні моделі партнерства, сучасні виклики та оцінювання ефективності					
Тема 6. Ресурсне забезпечення неурядових структур і моделі фінансової взаємодії з публічною владою	12	–	–	–	12
Тема 7. Взаємодія урядових і неурядових структур в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення	12	2	–	–	10
Тема 8. Європейські та міжнародні стандарти взаємодії влади і громадянського суспільства	12	–	–	–	12
Тема 9. Цифрові інструменти участі та відкриті дані у взаємодії влади і громадянського суспільства	12	–	–	–	12
Тема 10. Оцінювання ефективності моделей взаємодії та стратегічні пріоритети	12	–	2	–	10
Разом за змістовим модулем 2	60	2	2	–	56
Усього годин	120	6	6	–	108

9. Перелік питань для семінарських занять

№	Тема заняття та перелік питань	Кількість годин для денної форми	Кількість годин для заочної форми
	Семінарські заняття не передбачені	–	-

10. Перелік питань для практичних занять

№	Тема заняття та перелік питань	Кількість годин для денної форми	Кількість годин для заочної форми
1	Практичне заняття 1. Теоретико-методологічні засади взаємодії 1. Співвідношення понять «громадянське суспільство», «третій сектор» та «інститути громадянського суспільства». 2. Порівняння плюралістичної, корпоративістської та мережевої моделей взаємодії. 3. Функції неурядових структур у публічній політиці. 4. Методологічні обмеження дослідження взаємодії влади і неурядового сектору. 5. Формулювання робочої гіпотези дисертаційного дослідження.	2	2
2	Практичне заняття 2. Типологія неурядових структур і моделі взаємодії 1. Типологія неурядових структур України. 2. Спектр участі: інформування, консультації, залучення, спільне рішення, співвиконання. 3. Соціально-економічні ефекти партнерської та мережевої моделей. 4. Ризики клієнтелізму, захоплення впливу та імітації участі. 5. Приклад гібридної моделі взаємодії в українській громаді.	2	–
3	Практичне заняття 3. Інституційно-правове забезпечення взаємодії 1. Достатність законодавчої бази для партнерства влади та інститутів громадянського суспільства. 2. Громадські ради як інструмент впливу. 3. Конкурсне фінансування інститутів громадянського суспільства з бюджетів різних рівнів. 4. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства на 2021–2026 роки: стан виконання. 5. Інституційна спроможність органів місцевого самоврядування взаємодіяти з неурядовим сектором.	2	–
4	Практичне заняття 4. Соціальне партнерство та соціально-економічний діалог 1. Соціальний діалог як механізм публічної політики в Україні. 2. Роль територіального рівня соціального діалогу для громад. 3. Зміна балансу сторін соціального діалогу в умовах війни. 4. Стандарти Міжнародної організації праці та їх імплементація. 5. Перспективи оновлення моделі соціального партнерства. 6. Роль волонтерства у соціальному партнерстві (загально та в умовах війни).	2	–
5	Практичне заняття 5. Публічно-приватне партнерство та співвиробництво послуг 1. Відмінність публічно-приватного партнерства від закупівель і делегування повноважень. 2. Зміни законодавства про публічно-приватне партнерство, значущі для відновлення. 3. Моделі співвиробництва соціальних послуг за участю неурядових організацій. 4. Бар’єри публічно-приватного партнерства на рівні територіальних громад. 5. Мінімальний набір критеріїв успішності проєкту партнерства.	2	2

6	Практичне заняття 6. Ресурсне забезпечення неурядових структур 1. Структура джерел фінансування неурядового сектору. 2. Соціальне замовлення як модель фінансової взаємодії. 3. Ризики донорської залежності. 4. Прозорість і підзвітність бюджетної підтримки інститутів громадянського суспільства. 5. Критерії конкурсного відбору отримувачів підтримки.	2	–
7	Практичне заняття 7. Взаємодія в умовах війни та відновлення 1. Нові моделі взаємодії після 2022 року та підстави їх інституціоналізації. 2. Координація держави, органів місцевого самоврядування, донорів і волонтерських мереж. 3. Ветеранські організації та організації внутрішньо переміщених осіб як актори публічної політики. 4. Ризики непрозорості, безпеки активістів і вигорання. 5. Участь інститутів громадянського суспільства у плануванні відновлення громад.	2	-
8	Практичне заняття 8. Європейські та міжнародні стандарти 1. Стандарти Ради Європи та Європейського Союзу щодо участі громадськості. 2. Кодекс найкращої практики участі громадськості у процесі прийняття рішень. 3. Свобода об'єднання і доступ до інформації як умови партнерства. 4. Уроки країн Центральної та Східної Європи. 5. Рекомендації органам публічної влади щодо наближення до європейських стандартів.	2	–
9	Практичне заняття 9. Цифрові інструменти участі 1. Портал «ВзаємоДія», електронні петиції та електронні консультації. 2. Бюджет участі як інструмент спільного рішення. 3. DREAM як простір участі у відновленні. 4. Бар'єри цифрової участі. 5. Якість зворотного зв'язку органів публічної влади.	2	–
10	Практичне заняття 10. Оцінювання ефективності та стратегічні пріоритети 1. Мінімальний набір індикаторів ефективності взаємодії влади і неурядового сектору. 2. Стратегічні пріоритети партнерства на 2026–2030 роки. 3. Малодосліджені наукові проблеми взаємодії. 4. Моніторинг Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства. 5. Презентація дослідницького задуму аспіранта.	2	2
Усього		20	6

11. Перелік питань для лабораторних занять

№	Тема заняття та перелік питань	Кількість годин для денної форми	Кількість годин для заочної форми
	Лабораторні заняття не передбачені	–	

12. Самостійна робота

Метою самостійної роботи здобувача вищої освіти є: навчитися користуватися бібліотечними фондами і каталогами (у тому числі електронними), працювати з нормативно-правовими, науковими та аналітичними джерелами, складати конспекти, тези, плани, аналізувати матеріал, порівнювати різні наукові концепції та формулювати висновки.

Види самостійної роботи здобувача:

– опрацювання лекційного матеріалу;
– підготовка до практичних занять;
– опрацювання тем курсу, які виносяться на самостійне вивчення, за списками літератури, рекомендованими в робочій навчальній програмі дисципліни;
– підготовка до виконання модульного контролю;
– відвідування консультацій (згідно з графіком консультацій кафедри);
– підготовка до диференційованого заліку.

Питання для самостійного вивчення здобувачами освіти

№	Тема заняття та перелік питань	Кількість годин для денної форми	Кількість годин для заочної форми
1	Тема 1. Теоретико-методологічні засади взаємодії 1. Соціально-економічний зміст взаємодії урядових і неурядових структур. 2. Порівняння плюралістичної, корпоративістської та мережевої моделей.	8	8
2	Тема 2. Типологія неурядових структур 1. Типологія неурядових структур України. 2. Переваги і ризики партнерської та мережевої моделей.	8	12
3	Тема 3. Інституційно-правове забезпечення 1. Аналіз Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства на 2021–2026 роки. 2. Стан виконання плану заходів на 2025–2026 роки.	8	12
4	Тема 4. Соціальне партнерство 1. Роль територіального рівня соціального діалогу. 2. Роль волонтерства у соціальному партнерстві та в умовах воєнного стану	8	12
5	Тема 5. Публічно-приватне партнерство та співвиробництво 1. Аналітична записка щодо можливостей публічно-приватного партнерства або соціального замовлення в обраній громаді. 2. Відмінність публічно-приватного партнерства від державних закупівель.	8	8
6	Тема 6. Ресурсне забезпечення 1. Моделі бюджетної підтримки інститутів громадянського суспільства. 2. Ризики донорської залежності неурядового сектору.	8	12
7	Тема 7. Взаємодія в умовах війни та відновлення 1. Опис однієї воєнної або післявоєнної моделі взаємодії влади і неурядового сектору. 2. Критерії інституціоналізації цієї моделі.	8	10
8	Тема 8. Європейські стандарти 1. Зіставлення українських механізмів участі зі стандартами Ради Європи. 2. Рекомендації органам публічної влади щодо посилення участі громадськості.	8	12
9	Тема 9. Цифрові інструменти участі 1. Оцінювання одного цифрового інструмента участі (петиції, консультації, бюджет участі, DREAM). 2. Бар’єри цифрової участі для вразливих груп.	8	12

10	Тема 10. Оцінювання ефективності 1. Мінімальний набір індикаторів ефективності взаємодії для органу публічної влади. 2. Наукова проблема, об’єкт, предмет і орієнтовна новизна можливого дисертаційного дослідження.	8	10
Усього		80	102

13. Індивідуальні завдання

Не передбачено планом.

14. Методи навчання

При викладанні дисципліни застосовуються словесні, наочні та практичні методи навчання.

Словесні та наочні методи навчання використовуються під час лекцій, індивідуальних та групових консультацій.

Під час проведення лекційних занять використовуються такі словесні методи, як розповідь і пояснення.

До числа наочних методів, які застосовуються при викладанні дисципліни, належать: ілюстрація, демонстрація, презентація.

З метою формування soft skills використовуються:

– методи мотивації навчання (створення ситуації інтересу, пізнавальні ділові ігри – симулятивні, ситуаційні, рольові, навчальні диспути, дискусії);

– активні/інтерактивні методи навчання (лекція-бесіда, лекція-дискусія, лекція-конференція, лекція із заздалегідь запланованими помилками, лекція-візуалізація, проблемна лекція, брейнстормінг, круглий стіл, ситуаційний аналіз, метод «Експертна оцінка»);

– проблемні методи навчання (створення ситуації вибору, зіткнення різних думок аспірантів, висування проблемного питання, постановка навчальних проблемних завдань на пояснення явища);

– бінарні методи навчання (наочно-інформаційний, наочно-проблемний, наочно-евристичний);

– прийом створення ситуації зацікавленості (використання актуальних кейсів, парадоксальних фактів, аналогій, зіставлення наукових і практичних тлумачень окремих явищ).

15. Методи контролю

Поточний контроль успішності засвоєннями здобувачами навчального матеріалу може здійснюватися шляхом опитування й оцінювання знань здобувача під час практичних занять, оцінювання виконання здобувачами самостійної роботи або в ході індивідуальних співбесід зі здобувачами під час консультацій. Вибір конкретних форм і методів поточного контролю знань здобувачів залежить від викладача і доводиться до їхнього відома на першому занятті.

Модульний контроль є частиною поточного контролю і має на меті перевірку засвоєння здобувачем певної сукупності знань та вмінь, що формують відповідний модуль. Він реалізується шляхом проведення спеціальних контрольних заходів (у формі тестування).

Підсумковий контроль – диференційований залік.

16. Розподіл балів, які отримують здобувачі

Схема нарахування балів* для денної форми здобуття освіти з навчальної дисципліни «Соціально-економічні моделі взаємодії урядових та неурядових структур» за видами робіт

Види робіт / контролю	**Теми**									
	Т1	**Т2**	**Т3**	**Т4**	**Т5**	**Т6**	**Т7**	**Т8**	Т9	Т10
Опитування	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Виконання практичних завдань	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Виконання самостійної роботи	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Модульний контроль (тестування)	–	–	–	–	5	–	–	–	–	5
Всього за темами	**6**	**6**	**6**	**6**	**11**	**6**	**6**	**6**	6	11
Диференційований залік	**30**									
Всього за результатами вивчення навчальної дисципліни	**100**									

Схема нарахування балів* для заочної форми здобуття освіти з навчальної дисципліни «Соціально-економічні моделі взаємодії урядових та неурядових структур» за видами робіт

Види робіт / контролю	**Теми**									
	Т1	**Т2**	**Т3**	**Т4**	**Т5**	**Т6**	**Т7**	**Т8**	Т9	Т10
Опитування	5	–	–	–	5	–	–	–	–	5
Виконання практичних завдань	5	–	–	–	5	–	–	–	–	5
Виконання самостійної роботи	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Модульний контроль (тестування)	–	–	–	–	5	–	–	–	–	5
Разом за темами	**13**	**3**	**3**	3	**18**	**3**	**3**	**3**	3	18
Диференційований залік	**30**									
Усього за результатами вивчення навчальної дисципліни	**100**									

Шкала та критерії оцінювання відповіді за результатами опитування

Бали для форми здобуття освіти		Критерії оцінювання
денної	заочної	
2	5	Питання розкрито повністю, здобувач вільно володіє понятійним апаратом, аргументує позицію даними та науковими джерелами, формулює дослідницькі висновки.
1	3-4	Матеріал викладено загалом правильно, є окремі неточності у використанні термінів або в аргументації.
0,5	1-2	Механічне відтворення матеріалу з помилками, обмежена аргументація.
0	0	Відсутність відповіді або відповідь не дає змоги оцінити формування компетентностей.

Шкала та критерії оцінювання виконання практичних завдань

Бали для форми здобуття освіти		Критерії оцінювання
денної	заочної	
2	4-5	Завдання виконано в повному обсязі, використано відкриті дані / першоджерела, висновки мають практичне або дослідницьке значення.
1	2-3	Завдання виконано не повністю або з несуттєвими помилками, висновки часткові.
0	0-1	Завдання не виконано або виконано із суттєвими помилками.

Шкала та критерії оцінювання виконання завдань самостійної роботи

Бали для форми здобуття освіти		Критерії оцінювання
денної	заочної	
2	3	Завдання виконано у повному обсязі, без помилок; демонструє високий рівень сформованості компетентностей.
1	2	Завдання виконано не в повному обсязі або містить несуттєві помилки.
0	0-1	Завдання не виконано або виконано із суттєвими помилками.

Шкала та критерії оцінювання виконання модульного контролю (тестування)

кожна правильна відповідь оцінюється у фіксовану кількість балів (0,5×10=5,0);

- правильність відповідей перевіряється відповідно до ключа тестів.

Шкала та критерії оцінювання знань здобувачів вищої освіти за результатами складання диференційованого заліку у формі тестування

№	Завдання	Бали	Критерії оцінювання
1	Тестування	0-30	Кожна правильна відповідь оцінюється у фіксовану кількість балів (1×30=30), правильність відповідей перевіряється відповідно до ключа тестів.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

100-бальна рейтингова система оцінювання	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, диференційованого заліку, курсової роботи, практики
90 – 100	**A-**відмінно	5-відмінно
82-89	**B-**дуже добре	4-добре
74-81	**C-**добре	
64-73	**D-**задовільно	3-задовільно
60-63	**E-**достатньо	
35-59	**FX-** незадовільно з можливістю повторного складання	2-незадовільно
0-34	**F-** незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

Правила модульно-рейтингового оцінювання знань

Загальна трудомісткість дисципліни – 100 балів, із них:

– при семестровому контролі у вигляді диференційованого заліку на поточний контроль може бути відведено від 70 до 100 балів (для допуску до диференційованого заліку необхідно мати не менше 35 балів поточної успішності).

1. Поточний контроль. Бали, отримані впродовж семестру, за видами навчальної діяльності розподіляються наступним чином (розподіл орієнтовний):

- робота на практичних заняттях (усні відповіді, виконання практичних завдань, а в разі їх пропусків з поважної причини – індивідуальні співбесіди на консультаціях за темами відповідних занять) – до 70 балів.

Присутність на лекціях і практичних не оцінюється в балах. Пропуски занять підлягають обов'язковому відпрацюванню в індивідуальному порядку під час консультацій. Пропущене заняття має бути відпрацьоване впродовж двох наступних тижнів. При тривалій відсутності студента на заняттях з поважної причини встановлюється індивідуальний графік відпрацювання пропусків, але не пізніше початку екзаменаційної сесії.

Здобувач, який повністю виконав програму навчальної дисципліни і отримав достатню рейтингову оцінку (не менше 35 балів у випадку диференційованого заліку), допускається до підсумкового контролю з дисципліни.

2. Підсумковий контроль Підсумковим контролем є диференційований залік. Він здійснюється відповідно до вимог «Положення про організацію освітнього процесу в Національному університеті «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

17. Методичне забезпечення

1. Мирошниченко А. І. Методичні рекомендації до практичних занять та самостійної роботи з дисципліни « Соціально-економічні моделі взаємодії урядових та неурядових структур » для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 281 «Публічне

управління та адміністрування». Полтава: Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», 2026. 21 с.

18. Рекомендована література

Базова

1. Конституція України : станом на 1 січ. 2020 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр
2. Про громадські об’єднання : Закон України від 22.03.2012 № 4572-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17
3. Про благодійну діяльність та благодійні організації : Закон України від 05.07.2012 № 5073-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5073-17
4. Про соціальний діалог в Україні : Закон України від 23.12.2010 № 2862-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2862-17
5. Про державно-приватне партнерство : Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17
6. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр
7. Про Національну стратегію сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки : Указ Президента України від 27.09.2021 № 487/2021. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/487/2021
8. Про затвердження плану заходів з реалізації у 2025–2026 роках Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021–2026 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 21.03.2025 № 246-р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/246-2025-р .
9. Code of Good Practice for Civil Participation in the Decision-Making Process. CONF/PLE(2009)CODE1. Strasbourg : Council of Europe, 2009. URL: https://rm.coe.int/16802eedd4.

Допоміжна

1. Мирошниченко А. І., Бойко В. В. Роль держави та громадянського суспільства у захисті прав дітей, які постраждали внаслідок воєнних дій. Молодий вчений. 2025. № 1 (132). С. 130–134. URL: https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/6338.
2. Мирошниченко А. І., Трегубенко Г. П. Взаємодія та співпраця суб’єктів публічного управління в процесі надання адміністративних послуг громадянам. Інвестиції: практика та досвід. 2025. № 24. С. 322–327. DOI: https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.24.322.
3. Лахижа М. І., Скрильник О. О., Мирошниченко А. І. Гендерний мейнстримінг у Республіці Польща в умовах євроінтеграції. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування. 2025. № 17. DOI: https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-17-02-09.
4. Korchynska O., Yaremko I., Bilyk O., Dorosh I., Myroshnychenko A. Public Administration Tools for Building Local Communities: Challenges and Opportunities. OIDA International Journal of Sustainable Development. 2025. Vol. 18, issue 11. P. 45–56. URL: https://oidaijsd.com/wp-content/uploads/2025/07/18-11-04-03-UR3-25-OK.pdf
5. Мирошниченко А. І., Нікуліна Є. В. Оптимізація державної політики у сфері розвитку фізичної культури та спорту в післявоєнний період. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування, 2025 (16). https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-16-02-31

19. Інтернет- ресурси

1. Сторінка курсу на платформі Moodle: https://dist.nupp.edu.ua/course/view.php?id=8012
2. Урядовий портал (громадянське суспільство і влада): https://www.kmu.gov.ua/gromadskosti
3. Верховна Рада України: https://zakon.rada.gov.ua/
4. Портал публічних консультацій / «ВзаємоДія»: https://vzaiemodia.gov.ua/
5. DREAM – цифрова екосистема управління відновленням: https://dream.gov.ua/
6. CIVICUS civil society alliance strengthens citizen action and civil society around the world – https://www.civicus.org/
7. International Labour Organization – https://www.ilo.org/
8. Міністерство соціальної політики України: https://www.msp.gov.ua/
9. Рада Європи (civil participation): https://www.coe.int/
10. Європейський економічний і соціальний комітет: https://www.eesc.europa.eu/
11. МОП: https://www.ilo.org/
12. Наукова бібліотека університету; НБУВ: http://www.nbuv.gov.ua/
13. Неформальна освіта: Освітній курс Prometheus «Взаємодія органів державної влади з громадськістю». URL: https://prometheus.org.ua/prometheus-free/public-engagement-gov/